

и искашь сега да ся оправдаешъ съ това, че не знаешъ да четешъ. Ты ако да бѣше тѣрсила отъ всичко сѣрдце истинно-то благополучіе, ако да бѣше обычала Бога, то щѣше да намѣришь средство, да научишь съдържаніе-то на Библиѣ-тѣ така както си научила писмо-то отъ любезный-тѣ си сынъ. Ты обичашъ сына си, и ся радувашъ на неговото извѣстіе като получишь писмо-то му, и съ наслажденіе слушаешь израженіе-то на любовь-тѣ му къмъ тебе. Обаче ты не обичашъ Бога, и не ся грыжашъ да слушаешь нѣщо за Него, да слушаешь за неговѣ-тѣ беспредѣлна любовь къмъ тебе. Не знаешъ колко Той тя обича, и въ това писмо на Библиѣ-тѣ говори за своѣ-тѣ любовь, която превъсходи всякой умъ. Негова та любовь е по драгоценна отъ всяко земно сродство, и несравненно превъсхожда матернѣ-тѣ любовь. Той самъ говори: “Може ли да заборава жена свое-то дѣте, та да не помилува чадо-то на утробѣ-тѣ си? Тѣ и да заборавають даже, азъ не тя забравямъ” (Ис. 49; 15). И така ако Богъ толкова тя обича, то и ты си длѣжна равномѣрно да го обичашъ. Той иска твоѣ-тѣ любовь, и не е доволенъ до когато не начнешъ и ты да Го обичашъ повече отъ всичко. Той самъ говори: “Който обича баща или майкѣ повече отъ мене, не е достоинъ за мене: и който обича сынъ или дѣщерѣ-тѣ повече отъ мене, не е достоинъ за мене.”

Мат. 10; 37.